

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ :
«ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ Γ.Π.Α.»

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΜΙΧ. Ν. ΣΤΟΓΙΑΝΝΟΣ

ΓΕΩΠΟΝΟΣ – ΕΡΓΟΛΗΠΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

Εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ένωσης Γεωπόνων

Εργοληπτών Εργων Πρασίνου (ΠΕΕΓΕΠ)

Κύριε Πρύτανη, Κύριοι Πρόεδροι των Τμημάτων, κύριοι καθηγητές, συνάδελφοι,

Η Ένωση μας (η ΠΕΕΓΕΠ) ανταποκρίθηκε και συμμετείχε, όπως γνωρίζετε, σε κάθε εκδήλωση η συζήτηση που προσκλήθηκε, είτε αυτή αφορούσε την εξέλιξη των Γεωπονικών σπουδών, είτε τις επαγγελματικές προοπτικές των απόφοιτων των ΓΠΑ, είτε την εξέλιξη του ίδιου του ΓΠΑ.

Και πάντοτε συμμετείχαμε, θεωρώντας ότι, αφ ενός η άποψή μας, ως Γεωπόνοι – προϊόντα- αυτού του ιδρύματος, έχει σημασία, αφού έτσι βοηθάμε στην ποιοτική βελτίωση του «παραγόμενου προϊόντος», αφ έτερου διότι η «εξέλιξη» που θα προκύψει μας αφορά και επηρεάζει την πρόοδο και την εξέλιξη των δικών μας – των κλαδικών μας, επαγγελματικών και οικονομικών συμφερόντων.

Για τον λόγο αυτό η Ένωση μας θα συμμετέχει με οποιο τρόπο της ζητηθεί, και θα βοηθήσει και θα προάγει όσο μπορεί, αυτήν την διαδικασία «εξέλιξης», ώστε η εξέλιξη που θα προκύψει να έχει όχι μόνο την πλήρη αποδοχή όλων αυτών τους οποίους αφορά, αλλά να αποτελέσει και εφαλτήριο για περαιτέρω βελτίωση του επαγγελματικού και οικονομικού μας αντικειμένου.

Βεβαίως, αντιλαμβανόμαστε ότι εμείς, αντιπροσωπεύουμε ένα τμήμα (μικρό αριθμητικά) του Γεωπονικού χώρου, και ότι προφανώς η «εξέλιξη» του ΓΠΑ πρέπει να ικανοποιήσει τις ανάγκες του συνόλου του Γεωπονικού κόσμου.

Με την έννοια αυτή, λοιπόν, θα πρέπει η οποια εξέλιξη τελικώς επιχειρηθεί, να συγκεντρώνει την αποδοχή και την σύμφωνη γνώμη όλων των κοινωνικών εταίρων, των

οποίων η πρόοδος και η επαγγελματική εξέλιξη θίγεται η επηρεάζεται από την νέα κατάσταση που θα προκύψει.

Και επομένως και συγκεκριμένα, η οποία κατάσταση προκύψει θα πρέπει να έχει την αποδοχή

α) της διδακτικής (και ερευνητικής) πανεπιστημιακής κοινότητας, που θα κληθεί να υλοποιήσει σε εκπαιδευτικό και ερευνητικό επίπεδο τις όποιες αλλαγές προκύψουν

β) των διδασκόμενων, σήμερα, και αυριανών επαγγελματιών (είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα) που θα υποστούν τις συνέπειες της αλλαγής που θα υπάρξει

γ) των ήδη επαγγελματιών Γεωπόνων, των ασκούντων δηλαδή την ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ επιστήμη της Γεωπονίας, που θα δουν είτε να διευρύνονται είτε να περιορίζονται τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και προοπτικές και

δ) της κοινωνίας που υφίσταται της δαπάνες για την εκπαίδευση επαγγελματιών που θα πρέπει να υπηρετήσουν και να ικανοποιήσουν συγκεκριμένες κοινωνικές απαιτήσεις.

Και είναι σαφές ότι αν, έστω και ένας από τους πιο πάνω ετέρους αρνηθεί η καταγγείλει την νέα κατάσταση που θα προκύψει από την εξέλιξη του ΓΠΑ, τότε αυτή θα έχει αποτύχει.

Η Ένωση μας, λοιπόν

που δεν αποτελεί τον τρίτο ανεπηρέαστο κριτή, αλλά τον ιδιοτελή επαγγελματικό φορέα, που «πουλάει» την Γεωπονία - την Γεωπονική, δηλαδή, ιδιότητα και γνώση- για να ζήσει και να ανελιχθεί επαγγελματικά, κοινωνικά και οικονομικά

που βιώνει την κατάσταση που επικρατεί στον γεωπονικό κλάδο, σήμερα

που αγωνίζεται για να κερδίσει την κοινωνική καταξίωση και να μεγαλώσει όσο μπορεί, το επαγγελματικό της πεδίο και το οικονομικό της αντικείμενο

και έχοντας διαπιστώσει - στην πράξη - ότι

τα πραγματικά επαγγελματικά δικαιώματα πηγάζουν αποκλειστικά από τα προγράμματα σπουδών,

διεκδικούνται από την συλλογική συνδικαλιστική δράση υγιών επαγγελματικών φορέων

και κατακτώνται μέσα από την απόδειξη της επαγγελματικής ικανότητας και της κοινωνικής αποδοχής,

και με κάθε σεβασμό, σε ολόκληρη την πανεπιστημιακή κοινότητα, παρακαλούμε να μας επιτρέψετε να παρατηρήσουμε τα εξής:

1. η επικέντρωση της «εξέλιξης» του ΓΠΑ, στις 5 ερωτήσεις, επί των οποίων μας καλείται να τοποθετηθούμε, στην προσκλήση σας, δείχνει να αντιμετωπίζετε το πρόβλημα της

εξέλιξης, κυρίως μέσα από την τεχνικίστικη διάσταση του, μέσα από μια λογική δημοψηφίσματος, που σε κάθε περίπτωση αγνοεί την κοινωνία, (που όπως είπαμε πληρώνει) και η οποία για τον λόγο αυτό έχει την απαίτηση για μια «εξέλιξη» που θα ικανοποιεί τις δικές της πρώτα από όλα, απαιτήσεις. Και βεβαίως «κοινωνία» δεν είναι μόνον οι διδάσκοντες (και ερευνητές – μη το ξεχνάμε) ούτε μόνο οι εκπαιδευόμενοι, ούτε μόνο οι απόφοιτοι του ΓΠΑ.

2. Θα ήταν ίσως πολύ εύκολο να πούμε ναι στην γεωπονική «ομπρέλα» και κάπου εδώ να τελειώσει και η άποψή μας για την εξέλιξη του ΓΠΑ. Αλλά, γιατί πρέπει να μπούμε στην λογική απαντήσεων, σε τέτοιου είδους ερωτήσεις, και γιατί άραγε πρέπει αυτές να τίθενται ; Εμείς, Γεωπόνοι, είμαστε και Γεωπόνοι θα συνεχίσουμε να είμαστε. Ως Γεωπόνους μας γνώρισε η κοινωνία, για να της παρέχουμε γεωπονικές υπηρεσίες μας εκπαίδευσε και χάριν αυτών μας αποδέχεται και ανάλογα μας καταξιώνει. Άραγε, ο γιατρός, η ο δάσκαλος, θα διερωτόταν ποτέ αν πρέπει να αποποιηθεί την «ιατρική ομπρέλα» η τον τίτλο του «δάσκαλου» ;

3. Πως θα μπορούσε άραγε να απαντήσουμε σε ερωτήσεις του τύπου «.. αναδιάταξη τμημάτων στο ΓΠΑ» η « δημιουργία νέων τμημάτων ή διατήρηση του 5 έτους κύκλου σπουδών ;;; Μα αν για την παροχή της απαιτούμενης εκπαίδευσης χρειάζονται 4 χρόνια, ποια παράξενη λογική θα ισχυρίζονταν ότι πρέπει οι σπουδές να είναι 5ετες;;;

4. Συνεπώς τα ερωτήματα αυτά οδηγούν, κατά την άποψή μας σε λάθος δρόμο και λάθος επιχειρηματολογία , και επομένως αυτά πρέπει να ξαναδιατυπωθούν, και στην βάση αυτή, θα προτείναμε τα ερωτήματα να γίνουν πιο ουσιαστικά, πιο σαφή, ώστε να επιτρέψουν την παραγωγή αντίστοιχα, ουσιαστικής και σαφούς επιχειρηματολογίας.

Έτσι εκτιμάμε ότι θα είχε ίσως περισσότερο ενδιαφέρον, μια σειρά ερωτήσεων που θα παρήγαγε οπωσδήποτε ένα ουσιαστικότερο διάλογο και βεβαίως ένα ασφαλέστερο τελικό αποτέλεσμα, όπως,

- ποια είναι τα επαγγελματικά, τεχνικά, επιστημονικά αντικείμενα τα οποία ο Γεωπόνος μπορεί να διαχειρισθεί καλύτερα, έναντι των άλλων επιστημόνων ;
- ποιες από τις εφαρμογές της Γεωπονίας απαιτεί η έχει ανάγκη – και σε ποιο επίπεδο εξειδίκευσης – η σύγχρονη αστική και η σύγχρονη αγροτική κοινωνία ;
- ποια προγράμματα σπουδών απαιτούνται ώστε να ανταποκριθεί καλύτερα ο γεωπόνος στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας από τον γεωπονικό κλαδο;

Σε ότι αφορά την μέχρι σήμερα προβληματική που έχει αναπτυχθεί, σε σχέση με την «εξέλιξη» του ΓΠΑ - (και μετά την ενημέρωση που είχαμε από την πολύ καλή

ιστοσελίδα του ΕΕΔΙΠ του ΓΠΑ) και πάντοτε σε ότι αφορά το ειδικό επαγγελματικό – οικονομικό αντικείμενο που διαχειριζόμαστε – το πράσινο και τις γεωπονικές περιβαλλοντικές εφαρμογές, συνοπτικά και συγκεκριμένα θέλουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

- 1) είναι προφανές ότι η πρόταση της πρυτανείας, ως ανάλυση αλλά και ως συμπέρασμα, καθόλου δεν προσεγγίζει ούτε την πραγματικότητα ούτε τις δυναμικές και προοπτικές που υπάρχουν στο δικό μας επαγγελματικό πεδίο.
- 2) Είναι επίσης προφανές ότι το θέμα της «εξέλιξης» του ΓΠΑ δεν αποτελεί την λογική συνέχεια των συζητήσεων και των προτάσεων περί εξέλιξης των Γεωπονικών σπουδών, ούτε αυτών περί επαγγελματικής αποκατάστασης των απόφοιτων των Γεωπονικών σχολών. Αντίθετα, αφορά σε μεμονωμένη ενέργεια ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος, χωρίς αυτή να εντάσσεται σε ένα γενικότερα αποδεκτό πλαίσιο «εξέλιξης» των Γεωπονικών σπουδών – στην Ελλάδα – χωρίς να άπαντα στο προβληματισμό της επαγγελματικής αποκατάστασης των απόφοιτων των σχολών αυτών, χωρίς να λαμβάνει υπ όψη της τις υπαρκτές απαιτήσεις, της κοινωνίας, από την Γεωπονική επιστήμη, και που σε καμία περίπτωση δεν συνιστά πρωτοπορία.
- 3) Πρέπει, επί τέλους, να γίνει κατανοητό, από όλους ότι μπορεί ο πρωτογενής τομέας, στην Ελλάδα, στα πλαίσια μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας να αντιμετωπίζει προβλήματα, όμως ο ΓΕΩΠΟΝΟΣ ως ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ, ως φορέας παροχής υπηρεσιών, παρέχει υπηρεσίες και στον πρωτογενή τομέα αλλά όχι μόνο. Και επίσης ότι ο ίδιος ο πρωτογενής τομέας, εξελίσσεται, αποκτά νέες δυναμικές που από μόνες τους αποτελούν νέα επαγγελματικά πεδία για την παροχή Γεωπονικών υπηρεσιών
- 4) Συνεπώς ο προσδιορισμός, αυτού, ακριβώς του πεδίου, των υπηρεσιών, δηλαδή, που μπορεί και πρέπει να προσφέρει ο Γεωπόνος στην σύγχρονη κοινωνία, είναι το ζητούμενο. Και είναι ένα πεδίο το οποίο και υπάρχει και μπορεί με την δική μας παρέμβαση να βελτιωθεί. (και αξίζει να τεθεί, εδώ, το ερώτημα, ποια είναι η άποψη του ΓΠΑ και των λοιπών Γεωπονικών Φορέων (για το Υπ. Γεωργίας είναι γνωστό, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΠΟΨΗ) για την «εξέλιξη» του πρωτογενή τομέα και ποια είναι η θέση του Γεωπόνου τόσο στο μεταβατικό όσο και στο τελικό στάδιο της μετεξέλιξης αυτής
- 5) Σε κάθε περίπτωση, όμως, , ο προσδιορισμός του πεδίου των υπηρεσιών που μπορεί να προσφέρει ο γεωπόνος στην σύγχρονη κοινωνία, δεν μπορεί παρά να γίνει από άτομα και φορείς που βρίσκονται μέσα στο κοινωνικό και οικονομικό γίγνεσθαι, από άτομα και φορείς των οποίων η παροχή Γεωπονικών υπηρεσιών αποτελεί την κύρια

επαγγελματική και οικονομική δραστηριότητα, από άτομα και φορείς οι οποίοι όταν δεν παρεξουν αυτές τις Γεωπονικές υπηρεσίες, υφίστανται κατά ευθύ και άμεσο τρόπο ζημία και απώλεια, από άτομα και φορείς που είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες γιατί αυτές αποτελούν τον κύριο μέσο βιοπορισμού τους.

Και με όλο τον σεβασμό, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι τα άτομα και οι φορείς της διδακτικής πανεπιστημιακής κοινότητας που πληρούν τις προϋπόθεσης αυτές, είναι ελάχιστα.

Έτσι, λοιπόν και εμείς, επειδή θεωρούμε ότι μπορούμε να έχουμε άποψη μόνον σε ότι αφορά τις Γεωπονικές υπηρεσίες που απαιτεί η ποιοτική εξυπηρέτηση και προαγωγή της δικής μας επαγγελματικής δραστηριότητας, και για την εξυπηρέτηση της συζήτησης και σε συνέχεια της εισήγησής μας στην ημερίδα της Θεσ/νικης, προτείνουμε:

α) Εκπόνηση - οργάνωση προγράμματος σπουδών (ανεξάρτητα από το αν θα ενταχθεί σε νέα τμήματα ή σε υφιστάμενα – αυτό μπορεί να το καθορίσει ίσως και μια οικονομοτεχνική μελέτη,) που θα καλύπτει τις ανάγκες των μελετητών των έργων πράσινου και των λοιπών περιβαλλοντικών γεωπονικών εφαρμογών. Η έλλειψη μελετών τόσο στο πράσινο όσο και στις λοιπές περιβαλλοντικές εφαρμογές τείνει πια να γίνει κανόνας, και μάλιστα αποδεκτός από τους ίδιους τους γεωπόνους. Οι δε Γεωπόνοι μελετητές που θα προκύψουν από ένα ειδικό πρόγραμμα σπουδών, θα έχουν ρόλο όχι μόνο στα δημοσια αλλά και κυρίως, στα ιδιωτικά έργα, εφ' όσον βεβαίως προβούν στην διεκδίκηση των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων (π.χ. την θεσμοθέτηση της εκπόνησης μελέτης πράσινου που υποχρεωτικά θα συνοδεύει κάθε νέα οικοδομική άδεια)

β) Εκπόνηση και οργάνωση ενός προγράμματος σπουδών που θα καλύπτει τις ανάγκες των κατασκευαστών των έργων πράσινου και λοιπών περιβαλλοντικών εφαρμογών. Η ανάγκη αυτή είναι προφανέστατη, ειδικά για τους νεώτερους αποφοίτους του ΓΠΑ, οι οποίοι έχοντας λιγότερες γενικές γεωπονικές γνώσεις, εντάσσονται δυσκολότερα στον τομέα των κατασκευών. Και ας μη καταφύγουμε σε απλουστεύσεις, ότι π.χ. αρκεί λίγη ανθοκομία ή λίγη υδραυλική, σε υφιστάμενα προγράμματα σπουδών, διότι στα αντικείμενα των κατασκευαστών, ανήκουν π.χ. και η καταπολέμηση του δάκου (με οικονομικό αντικείμενο περίπου 10 δις δρχ. ετησίως) , η καταπολέμηση κουνουπιών σε κατοικημένους χώρους με αντικείμενο διαρκώς αυξανόμενο, οι ασβεστώσεις εδαφών, η προστασία πρανών κλπ.

γ) την εκπόνηση και οργάνωση ενός προγράμματος σπουδών που θα καλύπτει τις ανάγκες των γεωπόνων συμβούλων περιβάλλοντος, ενός προγράμματος σπουδών που θα συνδέει την καλή γνώση των γεωπονικών περιβαλλοντικών εφαρμογών με τη γνώση και λειτουργία χρηματοδοτικών προγραμμάτων, ώστε να μπορεί αυτό που θα έχει πάρει αυτή την εκπαίδευση να εκτιμά και να προσδιορίζει τις ανάγκες σε έργα πρασίνου – περιβάλλοντος, να μπορεί να εκπνεύσει, να αξιοποιεί και να χρησιμοποιεί σχετικά χρηματοδοτικά προγράμματα, να σχεδιάζει και να παράγει προγράμματα ολοκληρωμένης περιβαλλοντικής διαχείρισης και εν τελεί να παράγει (και να προάγει) περιβαλλοντική πολιτική και ανάπτυξη, (και όχι μόνο στον αστικό χώρο). Εννοείται ότι ο γεωπόνος που θα έχει μια τέτοια εκπαίδευση, έχει τεράστιο πεδίο απασχόλησης, όχι μόνο στον δημόσιο τομέα αλλά και στον ιδιωτικό. Και

δ) να παραχθεί και να αναπτυχθεί επιτέλους μια στοιχειώδης έστω έρευνα που θα δώσει λύσεις σε υφιστάμενα προβλήματα, που θα διατυπώσει προτάσεις για την βελτίωση και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος, που θα βάλει φρένο στους διάφορους «ειδικούς» που καταληστεύουν το γεωπονικό επαγγελματικό αντικείμενο (βλέπε π.χ. εδαφοποίηση λυματολάσπης,) που θα ικανοποιήσει πραγματικές κοινωνικές ανάγκες, που εν τελεί θα δώσει στον γεωπονικό κλάδο μεγαλύτερη κοινωνική αποδοχή και καταξίωση.

Σας ευχαριστώ.